

PASAULES LATVIEŠU 3X3 SAIETS RUCAVĀ

PŪRALĀDE

Svētdiena, 2014. gada 13. jūlijs

Esam viena saime

bet arī dažus dzīvokļus, kur bija apmetušies trīsreiztrīsnieki. Vispār nometne bija lieliska!

Es zinu, ka 3x3 organizēšana prasa milzīgu darbu no visiem – saimniekiem, saieta un ieviržu vadītājiem, meistariem, lektoriem un pārējiem darbiniekiem, kuri atbild par to, lai viss izdotos, kā nākas. Vislielākais paldies viņiem un arī katram dalībniekam par to, ka esat šeit. 3x3 neviens nav svarīgāks kā kāds cits, katrs no mums

Ar prieku un gandarījumu Apsveicu jūs Rucavas 3x3 saietā. Esam drošās rokās, jo ne rucavnieki, ne mūsu vadītāji, Krūmiņu ģimene, nav pirmo reizi ar pīpi uz jumta. Inesei šī ir kāda astotā nometne, rucavniekiem – otrā. Atceros pirmo, Daces Jurkas vadībā, kā ugunīgu notikumu vārda pilnā nozīmē, jo zibens spārdīja ne tikai kokus,

ir vajadzīgs, katram ir sava vieta un katra pienesums ir nepieciešams, lai saiets izdotos tā, ka visiem ir prieks un gandarījums.

Mēs esam viena saime, ne tikai šeit Rucavā, bet arī visā pasaulē, jo 3x3 notiek ik gadu ne tikai divās vietās Latvijā, bet arī Austrālijā, Anglijā, Īrijā un divās vietās ASV. Kopš pirmās 3x3 nometnes Garezerā, ASV, 1981. gadā, ir notikušas 209 nometnes jeb saieti ar 30 149 dalībniekiem. Lai arī katrai nometnei ir sava seja, mūs vieno kopīgi mērķi, kopīgas intereses, visiem ir vienas un tās pašas vadlīnijas. Un kā vienas saimes ļaudis piekopjam jauko 3x3 tradīciju saukties uz "Tu", neskatoties uz vecuma vai citām atšķirībām. Uzruna "Tu" šeit ir pagodinājums, otra pieņemšana par savējo, nevis pieklājības normu neievērošana.

3x3 dod iespēju latviešiem no visām zemēm kopā mācīties un priecāties, izbaudīt, cik labi ir būt kopā. Novēlu mums visiem to izjust un piedzīvot vārda pilnā nozīmē, iegūt jaunus draugus, jaunas idejas un visiem kopā pavadīt skaistu, interesantu, ražīgu, darbīgu, rosinošu latvisku nedēļu! ♦

Līga Ruperte

Sveicināts, trīsreiztrīsniek!

Man ir patīess un liels prieks, ka šajā, kontrastiem tik bagātajā vasarā Tavā piedzīvojumu un pieredžu krātuvē pievienosies arī 3x3 piedzīvotais – tādēļ jau mēs visi esam sapulcējušies te, Rucavā, lai šī nedēļa iegultos mūsu garīgajā pūra lādē kā krāšņs, vērtīgs un košs gabals.

Taču neviens pūrs netiek pielocīts bez krietna darba, un tikai no mums pašiem atkarīgs, vai "Trīs gadiņi vienu zeķi kā margot nomargoju" vai "Bij manā pūriņā trejdeviņi gabaliņi" – to mēs pirms došanās mājup varēsīm novērtēt saieta noslēguma izstādē un koncertā.

Un katram no mums, jau šurp atbraucot, nevilus ir līdz pašam savs iepriekšējo pieredžu pūrs – gan tīri praktisks, gan arī netverams – kā dziesmu, danču un stāstu pūrs, kā mūsu labestības, atvērtības, čakluma un citu tikumu pūrs, kā mūsu katra esība un dzīvošana, sevis apzināšanās šeit – šajā laikā, un šajā vietā: divdesmit pirmajā gadsimtā, dievzemītē Latvijā, mazajā, bet diženajā Rucavas novadā.

Lai mums izdodas gan katram sava pūra košākos gabalus izrādīt, gan citu ļaužu veikumu apbrīnot, un, lai gudru un pieredzējušu lektoru un meistar vadībā iemācāmies labas lietas, ko likt savā pieredzes pūrā, un arī iemācāmies, ko darīt ar tiem pūra gabaliem, kurus gan nesam līdz, bet paši neesam ar tiem mierā – paradumi, no kuriem gribētos atbrīvoties, attiecību samezģojumi, kurus gribētos iemācīties at-risināt, mūsu neziņa, šaubas un citas jūtas un sajūtas, kuras atlaist un to vietā vairot mīlestību, lepnumu par to, kas mēs esam un kur piederam, savu varēšanu un mūsu visu kopības sajūtu.

Mēs esam izredzēti. Ne tādēļ, ka esam sabraukuši šeit uz saietu. Tādēļ, ka varam piedzīvot savu kopību, varam lepoties ar savām saknēm, varam izdziedāt savu dvēseli un saskaņoties ar līdzīgi vibrējošiem cilvēkiem, varam turpināt senču iesākto un nodot to tālāk saviem bērniem; tādēļ, ka latvietība mums nozīmē TIK daudz, ka tās kopšanai apzināti atvēlam daļu no savas dzīves.

Lai mums izdodas visiem kopā mūsu pūru pielocīt vēl bagātāku un krāšņāku – te, Rucavā, ir, ko mācīties, par ko priecāties un ar ko lepoties! ♦

Inese Krūmiņa

IEPAZĪSIMIES!

Ieviržu vadītāji aicina tieši tevi

Nu tik sāksies! Jau rīt no agra rīta visi saieta dalībnieki dosies katrs uz savu pusi: cits klausīties, cits dziedāt, cits šmorēt, bet cits virpināt dzīpariņus. Lūk, kādus dalībniekus pie sevis gaida ieviržu vadītāji, šo to pasakot arī paši par sevi.

Pat saskaitīs Rucavas mākoņus

Ieva un Roberts Treimaņi, 1/2x1/2 lielo grupas vadītāji:

„Savā ievirzē gaidām visus piecus un sešus gadus vecos, kuriem gribas radoši izpausties. Var jau nākt arī kāds, kam vairāk gadu, bet nepieņemsim tos, kuriem pāri 18 gadiem. Esam radoši cilvēki, tāpēc arī kopā ar bērniem nometnē radoši darbosimies. Bet mums patīk arī atpūsties un tāpēc, ja vien laiciņš atļaus, mēģināsim vienkārši atlaisties zālē un skaitīt mākoņus, uz to mudinot arī mūsu ievirzes dalībniekus.”

Tāli ies, gari klausīsies un sīki skatīs

Līga Reitere, Zāļu sievas padomu ievirzes vadītāja:

„Esmu jestra vecmāmiņa, kam ir sava špēga un erka dzīvot zaļi. Zāļu sievas ievirzē aicinu piedalīties ikvienu, kas spēj tālu iet, gari klausīties un sīki skatīt zaļā pļavā, kam interesē savvaļas garšaugi, ziedu vainagi un dziedniecība ar ārstniecības augiem.”

Gaida tos, kam nekaitē saule un lietus

Andris Tomašūns, Latvijas senvēstures ievirzes vadītājs:

„Pats esmu vēsturnieks, pedagogs, tagad mācos būt par arheologu. Gaidu cilvēkus, kam interesē mūsu zemes un tautas vēsture, kas gatavi doties ekspedīcijās, meklēt liecības mūsu vēsturei. Gaidīšu ievirzē tos, kam nekaitē saule, lietus, un, kas nebaidās zemes darbu.”

Izzinās sevi, zīmējot mandalas

Inguna Žogota, ievirzes Saulīte kā mandala vadītāja:

„Gaidu jaunus cilvēkus, kam vecums no septiņiem līdz desmit gadiem. Būšu priecīga arī par kādu, kam vairāk un pat ļoti vairāk gadu, ja vien viņam ir interese zīmēt, līmēt un sevi uzlādēt un izzināt, gan zīmējot mandalas, gan nedaudz padziedot brīvajos brīžos vai pat izejot kādu saules rotaļu. Vīrs domā, ka esmu māksliniece, bet patiesībā - tā gan nepavisam nav... Strādāju skolā ar bērniem, bet kultūras namā - ar pieaugušajiem. Ir dzīves pieredze, ar kuru cenšos dalīties arī 3x3 nometnēs.”

Izprātis, kas un kā nosaka lietu kārtību

Ansis Bogustovs, Politikas ievirzes vadītājs:

„Politikas ievirze ir tiem, kuri vēlas izprast, kas un kā nosaka lietu kārtību tavā galvā, pagastā, nevalstiskajā organizācijā, valstī, politiskajā partijā, pasaulē. Cilvēcīgas emocijas un vājības izšķir ne tikai mūsu attieksmi pret politiku un politiķiem, bet piemīt arī politiķiem un ietekmē viņu/mūsu politiku. Nav jābūt īpaši sagatavotam, lai piedalītos un izprastu, ka prezidents neatbild par Komunālās pārvaldes jautājumiem, bet Valsts valodas likums nav Jēkabpils trušaudzētāju biedrības jautājums.”

Meklē, kas lēks augstāk par pašu

Agrieta Krieviņa, Seno ādas apavu darināšanas ievirzes vadītāja:

„Gaidu tos, kas vēlas strādāt ilgāk, nekā dienaskārtība prasa, kam spēcīgas rokas un pacietība. Mēdz teikt, ka slikts tas skolnieks, kas nav gatavs pārspēt skolotāju, tādēļ ievirzē gaidu tos, kas lec augstāk par mani.” ♦

Aptaujāja Lolita Lūse

DALĪBNIEKI

Kopā būt, dziedāt, dejot, veidot, skandēt un skandināt

Esmu Rucavā dzimusi, tur arī sāku iet skolā un iespēja piedalīties 3x3 nometnē būs vienreizēja iespēja pēc daudziem gadiem atkal nokļūt bērnības zemē. Kaut tagad ilgus gadus dzīvoju Zemgalē, savā sirdī un būtībā esmu kurzemiece. Nometnē gribu būt kopā ar cilvēkiem - latviskās gara gaismas nesējiem no visas pasaules, – ar spēcīgām personībām – mūsu garīguma un pasaules uzskata stiprinātājiem. Vēlos uzzināt latviskās dzīves gudrības un smelties spēcīnājumu savai latviskajai piederībai, apjaust, kā to nodot tālāk citiem.

Ruta Dubinska, Ceraukstē

◆◆◆

Lai kā mēs censtos, ikdienā grūti sasniegt to sajūtu, ko sniedz 3x3 nometne. Tagad mēs to zinām, jo 2012. gada vasarā piedalījāties savā pagaidām pirmajā 3x3 saietā Kocēnos. Vēl ilgi pēc tam, kad esi atgriezies mājās, tevi pavada šī netveramā sajūta – esmu latvietis, esmu stipras, gudras un krietnas tautas pārstāvis.

Esam gatavi ne tikai ņemt to, ko dod šī kopā būšana, bet arī sniegt pretī un dalīties ar savām zināšanām.

Andis, Zanda, Dārta, Grieta, un Jēkabs Zviguļi

◆◆◆

Man ir svarīgi, lai bērniem ir iespēja būt latviskā un radošā vidē, kur viņi var apgūt un apzināties savas tautas spēku, prasmes un zināšanas un līdz ar to izaugt paši kā pašapzinīgas un dodošas personības. Daļība nometnē katrā bērni ieauc un pieloka savu krāsainu, neaizmirstamu pūra gabalu (un tas varbūt ir līdzīgs, bet tomēr pilnīgi savādāks nekā ģimenē dotais).

Kad pirmo reizi bija iespēja piedalīties 3x3 nometnē, jaunākajam dēlam bija tikai četri gadiņi. Tad viņš bija par mazu, lai piedalītos kādās ievirzēs, bet nometnes auru viņš izjuta. Un tagad, jautājot, vai vēlies braukt uz 3x3 nometni, atbilde skanēja priecīgi: "Jā!!! Tur bija tik forši!". Un nu jau viņš ir paaudzies (8 gadi) un varēs gan mācīties, gan aktīvi līdzdarboties.

Antra Spickus

◆◆◆

Saiets 3x3 ir fantastisks ieguldījums mūsu un, galvenais, mūsu bērnu nākotnē.

Edmunds Svīklāns, Iveta Svīklāne, Agnese Svīklāne, Loreta Svīklāne, Laima Putniņa un Elza Šalkone

Ģimenes galva Linards nodarbojas ar vēsturisku un Latvijai tik tipisku lietu kā bērzu sulu pārvēršanu mūsdienīgā produktā – bērzu sulu vīnā, kas jau ir guvis plašu atzinību un novērtējumu.

Es pati esmu viena no Tautskolas "99 Baltie zirgi" pirmās filiāles Ikšķilē idejas autorēm un dibinātājam, tādēļ esmu daudzām mūsu domubiedru skoliņās ģimenēm pastāstījusi, ka 3x3 nometnes ir tieši ideāls turpinājums tam, ko mēs darām savā skolā.

Tāpat arī mūsu bērni Leo (9) un Larss (7) un mazā māsa Klinta (1,5) būs ļoti priecīgi kopīgi pavadīt laiku interesantajās ievirzēs, mūsu skolā bērni jau ir pieraduši daudz ko veikt paši saviem spēkiem un darīt lietas praktiski, tādēļ arī vasarā šādas lieliskas praktiskās mācības latviskā garā būs lielisks papildinājums mūsu darbiņam, ko darām ikdienā.

Kristīne un Linards Liberti

◆◆◆

Mēs, trīs kazdandznieces, jau no pērnā gada gaidām 3x3 nometni Rucavā. Mēs būtu priecīgas iegūt jaunas zināšanas vairākās jomās, iemācīties ko noderīgu ģimenes dzīvei, dziļāk iepazīt Latvijas dabu. Mums svarīgi ir izjust latvisko kopību.

3x3 nometnes ir kā spēka un ierosmes avoti, lai pastāvētu latviskā dzīvesziņa. Vārdos grūti izteikt dvēselisko pārdzīvojumu, ko sniedz nometne.

Māra Tamsone, Elza Ozola, Madara Ozola

◆◆◆

Vēlamies piedalīties 3x3 nometnē Rucavā – izzinošā un pilnveidojošā vidē, kur godā celta latvietība.

Ja vien būs iespēja, labprāt ar savām zināšanām, prasmēm un pieredzi dalīšos ar citiem. Varbūt interesanta šķitīs mana skolotājas pieredze Minsteres Latviešu ģimnāzijā Vācijā vai ceļojumi pa dažādām pasaules valstīm, kur mituši un mīt latvieši. Viens no spilgtākajiem ir ceļojums uz dabas brīnumu pilno Kanaimu (Venecuēlā) kuru dibinājis slavenais latviešu dēkainis Aleksandrs Laime, dodot upēm vārdus Gauja, Daugava un Ogre. Tieši Gaujas ūdeņi gāžas no gandz kilometru augstās plakankalnes, veidojot pasaules augstāko ūdenskritumu. Attāluma ziņā no Venecuēlas netāļā

Tobago par latviešiem atmiņu ir krietni mazāk. Lūk, par to arī varētu pastāstīt un vēl piedalīties kādā kopsdziedāšanā, pastriekšķinot ģitāru.

Kaiva, Arvis un Dāvis Desmitnieki

◆◆◆

Domājam, ka mūsu ģimenei šī viena nedēļa būs neaizmirstama, būs vienreizēja iespēja apgūt ko jaunu, varēsim kopt latviskās tradīcijas, kuras mēs ļoti cienām, satikt un iepazīties ar gaišiem cilvēkiem, un tas viss kopā noteikti vēl vairāk stiprinās mūsu ģimeni

Dace, Elza Elizabete, Kaspars, Kristaps un Rihards Zakuļi

◆◆◆

Esam ģimene, kurā dzīvo kopā trīs paaudzes. Vecmamma – Anna Dzalbe, meita – Dace Dzalbe, znots – Artis Sipčēnoks, mazmeita Tīna Sipčēnoka, mazmeita – Aira Sipčēnoka un mazdēls Valts Sipčēnoks. Ikdienā katrs esam iegrīmuši savos darbos un kopā būšana sanāk reti, tāpēc ļoti gribētu kaut nedaudz atlikt visu malā un pabūt kopā. Es dziedu folkloras kopā "Urgas", Aira folkloras kopā "Tine". Ar meitu pēc iespējas vairāk cenšamies apgūt latvisko un gribas to visu arī realizēt ģimenē. Esam beigušas nodarbības Lielvārdē, kur apgūvām jostu pīšanu.

◆◆◆

Anna Dzalbe

*Aija, manu lielu pūru,
Ne ar miegu piedariju:
Dažu nakti gaiļi dzied,
Man miedziņš negulēts.*

Mana vislielākā vēlēšanās, ir dāvāt sev un saviem bērniem iespēju piedalīties pūra locīšanā un izzināšanā 3x3 Rucavā.

Dēlam (9 gadi), meitai (5 gadi) piedalīšanās nometnē būtu kā visvērtīgākā dāvana, jo varētu satikt bērnus un pedagogus, kuriem Latviskais Gars un dziņa ir vissvarīgākā dzīves sastāvdaļa. Gribu, lai mani bērni var būt inteliģentas un daudzpusīgas sabiedrības lokā, lai viņi arvien vairāk un vairāk apzinās mīlestību pret savu valodu, tradīcijām, vēsturi un valsti. Tādējādi viņi iemācīsies cienīt sevi, sev tuvāko un savu valsti. Gribu, lai viņi izaug par laimīgiem cilvēkiem un apzinās, ka Latvija ir brīnišķīga vieta, kur dzīvot un savas tradīcijas kopt.

Zane Alkšbirze

Lai justos labi Rucavā

Lai mēs visi kopā justos labi, jāievēro daži vienkārši ieteikumi:

- Sasveicināsimies ar visiem saieta dalībniekiem, uzsmaidīsim viens otram, un nekautrēsimies no tā, ka varbūt sveicināties jau piekto reizi šodien...

- Centīsimies uzrunāt viens otru uz "Tu" (kā ļoti lielā ģimenē) – šī tradīcija ir sākusies kopā ar 3x3 kustību 1981. gadā, un tā ir spēkā visās latviešu mītnu zemēs, kur nometnes notiek.

- Ēdnīcā pie galda vispirms aizpildīsim vistālākās vietas, lai citiem nav jāspraucas mums garām, mūsu ir ļoti daudz, un ēšana ir svarīga nodarbe, darīsim to pieklājīgi un organizēti. Neuzsāksim ēšanu pirms galda dziesmas. Iespējami bieži mainīsim pretim un blakus sēdētājus, lai šajā īsajā laikā iepazītos ar iespējami daudziem cilvēkiem. Centīsimies pēc garšīgas maltītes pateikt paldies saimniecēm.

- Atcerieties – jūsu ieejas biļete ēdnīcā ir vārda karte. Tā ir arī pirmais solis uz iepazīšanos un pamats ražīgai sarunai nodarbību laikā. Nēsāsim vārda kartes neatkarīgi no tā, vai tās pietāv apģērbam, vai nepietāv.

- Ievirzes izvēlēsimies visai nedēļai (izņemot dažas pievakares nodarbības, kas paredzētas atsevišķām dienām), pārdomāsim labi, ko darīsim visā dienas garumā. Klīšanas ievirze, t.i. neregulāra staigāšana no vienas ievirzes uz otru, saietā nav paredzēta.

- Saudzīgi apiesimies ar to, kas mums atvēlēts lietošanā šajā nedēļā – telpām un to inventāru, darba piederumiem, materiāliem (vairākās ievirzēs strādāsim ar meistaru personiskajiem instrumentiem un materiāliem).

- Automašīnas novietosim tikai tām paredzētajos laukumos, neaizšķērsosim kājām gājēju ceļu un apkalpojošo auto kustības ceļus.

- Vīdi, kādā gribam dzīvot, palīdzēsim radīt paši – ar atvērtību un labestību. Ja radīsies problēmas, risināsim tās ar nometnes vadības starpniecību nekavējoties. Darba grupa centīsies rast risinājumu jebkurai situācijai, izņemot tās, par kurām nezinās. Mob. tālruni: **Inesei – 29232391, Mētrai – 26811133, Eduardam – 29285195, Dacei – 29843443.**

- Vajadzības gadījumā medmāsiņa sniegs palīdzību Rucavas bērnodrāzē, tālrunis – **26796916.**

- Istabiņās tīrību un kārtību uzturēsim paši. Neaizmirsīsim pateikt kādu labu vārdu saieta tehniskajam personālam, kuri ieguldījuši lielu darbu, lai mēs visi šeit varētu būt kopā un justies labi.

- Gādāsim par to, lai nerastos veselībai un dzīvībai bīstamas situācijas – nemēģināsim un neļausim bērniem mēģināt peldēties neatļautās vietās (pie ūdens nepilngadīgos bērnus pavada vecāki, vai izņēmuma gadījumā – citi pieaugušie), ievērosim ceļu satiksmes noteikumus un citus drošības noteikumus.

- Vecāki saglabā par saviem nepilngadīgajiem bērniem pilnu atbildību visu nometnes laiku. Uzmanīsim ne tikai savus, bet arī citu bērnus. Bērnu uzvedība kaut ko liecina par vecākiem, bet kaut ko arī par apkārtējo pieaugušo attieksmi – uzmanību vai vienaldzību.

- Nikšanas ilgums nav ierobežots no vadības puses, bet katram pašam (vai vecākiem) jāzina, cik ilgi jāiet pie miera, lai nākamajā dienā nodarbību laikā nenāktu miegs. Nikšanai paredzēta kafējnīcas telpa un āra teritorijas – saieta namā un skolas augšējās stāvos nakts laikā ievērosim klusumu, respektēsim citu cilvēku miegu.

- Nometnes vadība neatbalsta alkohola lietošanu un smēķēšanu. Nepilngadīgajiem tas ir kategoriski aizliegts.

- Būsim aktīvi līdzdalībnieki visās saieta norisēs. Ja rodas jaunas idejas, kuru realizāšana darītu saietu vēl jaukāku, darīsim to zināmu darba grupai – varbūt izdodas... neatrisinātos jautājumus risināsim jau šodien. Mūsu kopīgā nedēļa būs tik labestīga, atvērta, radoša, sirsnīga un piepildīta, cik tādi būsim mēs paši – ikviens no mums.

Lai mums kopā izdodas piedzīvot laiku, kurā vērts kavēties atmiņās! ♦

DZIESMAS

Galda dziesma

Met, Dieviņi, zelta krustu
(Met, Laimiņa, zelta jostu)
Ap šo visu istabiņu.
Lai paēda, kas neēdis,
Lai padzēra, kas nedzēris.

Vakara dziesma

Šķiramies(i) mēs, ļautiņi,
Gana labi dzīvojuši.
Tu ar Dievu, es ar Dievu,
Mēs ar Dievu labi ļaudis.

Ar Dieviņu sanācām(i),
Ar Dieviņu šķiramies(i).
Ar Dieviņu lai palika
Šī dziesmota istabiņa
(Šis dziesmotis pagalmiņis).

Ej, Laimiņa, tu pa priekšu,
Es tavās(i) pēdiņās(i),
Nelaid mani to celiņu,
Kur aizgāja ļauna diena.

Daugav' abas malas

Daugav' abas malas
Mūžam nesadalās –
Ir Kurzeme, ir Vidzeme,
Ir Latgale mūsu.

Laima, par mums lemi,
Sargā mūsu zemi –
Viena mēle, viena dvēsele,
Viena zeme mūsu.

Daugav' abas malas
Mūžam nesadalās –
Ir Kurzeme, ir Vidzeme,
Ir Latgale mūsu.

(Jānis Norvilis, Rainis)

Nevis slinkojot un pūstot

Nevis slinkojot un pūstot
Tautu labā godā ceļ;
Tik pie prāta gaismas kļūstot,
Tauta zied un tauta zeļ. }2x

Ja ikviens tik zemē sētu
Vienu graudu veselu,
Kas gan izskaitīt tad spētu
Zelta kviešu krājumu! }2x

Bet, kas lielidamies pārdot
Ved uz tirgu pelavas,
Tas kā pelus, vējam ārdot,
Zūd no ļaužu piemiņas. }2x

Augsim lieli, augsim stipri,
Būsim sveiki, veseli,
Uzdziedāsim, uzdziedāsim
Augstu laimi Latvijai! }2x

(Jurjānu Andrejs, Juris Alunāns)

Siliņš Rucavā

Šī gada 27. maijā man atrakstīja Dace Kokareviča, Rucavas 3x3 laikraksta redaktore, ka priekšniece Inese Krūmiņa (zināmās aprindās dēvēta par Krūmiņmāti) viņai teikusi, ka arī es esot pieteicies baudīt Rucavas labumus, un nezinot, ko ar mani iesākt. Maksāt negrib, bet ēdis un piesmērēs 3x3 palagus tāpat kā visi citi. Vai esot kāds darbiņš pie avīzes? Pēdējā („dzeltenā“) lappuse vienmēr esot tāda pašvaka. Lai cik minimāls, vismaz būšot no manis kāds labums. Arī kripata atzinības ir labāka nekā nekāda. Jā, vēstules beigās bija kas līdzīgs darba piedāvājumam. Rakstīt īsi un sakarīgi, ja vien iespējams.

Un tagad atļaujiet stādīties priekšā tiem 99 procentiem lasītāju, kuri par mani nebūs neko dzirdējuši.

Vārds – Uldis Siliņš.

Dzīves vieta – Lejā-Apakšā, kā austrālieši sauc savu roģinu (sakarā ar notikumiem Krimā es atkal esmu sācis mācīties krieviski).

Vecums – telpas trūkuma dēļ iesim pie nākamā jautājuma. Nodarbošanās – neesmu godīgu darbu strādājis kopš 1990. gada.

Ģimenes stāvoklis – sieva dzīva un bērni paēduši.

Es savu karjeru 3x3 kustībā sāku kā avīzes redaktors Austrālijā, turpināju Latvijā, kamēr no redaktora šepetes mani aizskaloja sieviešu hegemonijas vilnis. Es tiku svērts un atzīts par vieglu.

Pirmajā Rucavas 3x3 man uzticēja teātra ievirzi. Uzvedu rēviju “Tu esi Rucavā, mans draugs”. Vismaz es domāju, ka ar panākumiem. Kaut kas tāds bija skatāms 3x3 kustībā pirmo reizi! Vadīju teātra ievirzi vēl vienā nometnē, šoreiz absolūti bez panākumiem, un pēc tam biju bez šepetes. Kāpēc manu klātbūtni turpināja

paciest? Tāpēc, draugi, ka es par daudz zināju par 3x3 vadības aizkulisēm. Mani vairs nevarēja aizfirēt aizmirstībā, un tāpēc atļāva strādāt pie avīzes, ja vien es pārāk nepalaidu muti un šad tad uzrakstu par nometnes vadītājiem ko labu. (Nu neliedzies, neliedzies, Krūmiņmāt! Svētulība tev nepiestāv.)

Tā nu es stāvu jūsu priekšā, neskatoties uz 62 gadu ilgo žurnālista stāžu (nemeloju, jei bogu!), degradēts par dzeltenās preses pārstāvi.

Kā jau bija paredzams, Rucavas 3x3 redakcijā – Kungs, stāvi man klātu! – ir tikai sievieši!

Pašā špicē Dace Kokareviča, pazīstama žurnāliste, un tas jau vien ienesis darbā zināmu disonanci. Lai cilvēks varētu normāli strādāt, priekšniecībai jābūt stulbākai par tevi. Tā ir aksioma. Es sagaidu konfliktus attiecībā uz pareizrakstību. Ir trīs pareizrakstības - Endzelīna, Latvijas un mana. Par pirmajām divām esmu dzirdējis, savējo es pārzinu pilnīgi. Un to es saku bez lielišanās.

Ar Lolitu Lūsi esmu strādājis kopā (kopā? Zem viņas!) – reizēm milīgs, reizēm plēsīgs radījums.

Laura Bitiniece bija mans „boss” Cesvainē. Pēc pāris verbālām domu izmaiņām es Lauru nokristīju par „mazo nešpetno radījumu,” un tā viņu dēvēju vēl šodien. Lauras mamma strādāja pie 3x3 avīzes Stiklos, kur es biju redaktors. Ar mammu jau gāja grūti, un tagad būs atkal jāķēpājas ar meitu? Pārdzīvošu.

Baiba Krūmiņa fotogrāfēs un pienešis augstākajai vadībai ziņas, kas notiek redakcijas aizkulisēs.

Par maketētāju Gundegu es neko nezinu, izņemot, ka viņai teikts: Siliņa vieta ir beidzamā lappusē. Un tas jau izsaka visu, vai ne? ♦

Rucavas nostāsti

Rucavā biežputru sauc par tīri. Kādreiz pilsētas kungi izbraukuši uz laukiem. Vienās mājās viņi pārnakšņo. Saimniece izvāra tīri, pieliek lielu skutulu (bļodu) pillu, ceļ galdā un saka: „Kungi, tagad nu ēdisim tīri!”

Kungi saprot, ka tīri ēst nozīmē: jānoēdot viss galdā liktais. Viens, uz lielo skutulu vērdamies, iesaucies: „Vai, saimniec, tas par daudz!”

Kādu svētdienu trīs jaunas meitas goda drānās iet uz Paurupes baznīcu. Viņas iet garām kroga stedelei. Pie bodes stāv trīs jaunksungi – sveši, laikam no pilsētas.

Kā bijis, kā ne – uzreiz meitām priekšā liels ūdens. Viņas nu brien un ceļ lindrukus uz augšu. Ūdens paliek arvien dziļāks – lindruki jāceļ arvien augstāk. Tie sacelti jau līdz padusēm.

Cilvēki stāv, skatās un smejas pillā kablā. Nu tikai meitas atjēdzas un pamana, ka nekāda ūdeņa nav.

Svešie jaunksungi bija meitām acis apmānījuši. ♦

Pierakstījusi Laura Bitiniece

DODIES FOTOMEDĪBĀS!

Nepazīstamais dzīvnieks

Pēc Papes iedzīvotāju liecinājumiem, piejūras krūmājos un pļavās šogad ir redzēts dzīvnieks, kas atgādina lapsu, taču ir lielāks augumā. Šķiet, Rucavas pusē parādījies dzīvnieks, kas mīt Ziemeļāfrikā, Dienvidrietumāzijā vai Eiropas dienvidaustrumos un Latvijā ieklidis tikai nesen. Viņa vārds – zeltainais šakālis. Ēd grauzējus, olas, kukaiņus, stirnu mazuļus un daudz ko citu, meklē ēdamo arī atkritumu izgāztuvēs. Šakāļa kažoks ir bāli dzeltens vai gaiši brūns, mugurpusē – pelēcīgāks, uz vēdera – rudāks. Dzīvniekam ir rūsgans deguns un ausis. Augumā no 60 līdz 110 cm, aste ir 20 – 30 cm gara, svars līdz 15 kg.

Ja tev gadās ieraudzīt zeltaino šakāli un nofotografēt, atgādā fotogrāfiju arī “Pūralādes” redakcijai! ♦

U.

Dace Kokareviča

“Pūralādes” redakcija:

Dace Kokareviča (redaktore), Lolita Lūse, Laura Bitiniece, Gundega Kalendra (maketētāja), Baiba Krūmiņa (fotogrāfe)

“Pūralādi” zīmēja Agrita Krieviņa
Rucavas karti veidoja Mārtiņš Feodosovs

Paldies:

KULTURĀLĀ

